

Тѣй болѣстното състояніе на тѣлото се огледва въ душевното настроеніе на челоуѣка. Кога челоуѣкъ е убитъ отъ нещастіе и тежка тѣга му налѣга на душата, тогази той осѣща таквази слабостъ въ тѣлото си, щото не може да работи; отъ душевното растрѣжаніе челоуѣкъ осѣща таквози отпаданіе въ тѣлото, като кога си е изнурилъ тѣлото съ тежка работа. Толкози душата има вліяніе върху тѣлото. Само въ съвършено здраво тѣло могатъ правилно да се извършватъ душевнытѣ дѣйствія; само бодрото състояніе на душата позволява на тѣлото да бѣде ядро и здраво. Ето защо челоуѣкъ е длѣженъ да се гриже за душата си да е спокойна и за тѣлото си да е здраво. До като е челоуѣкъ живъ, въ тѣлото му сичкытѣ части непрестанно дѣйствуватъ: тѣй ный веке четохмы за дышаніето, за храненіето и за кръвообращеніето. Новороденното има веке сичкытѣ части на тѣлото, освѣнь зжбытѣ; освѣнь тѣлото има въ него и душа. Но тѣлото на дѣтенцето е ѣще слабо, коститѣ му сж мекычкы, не види добръ не чува добръ и въобще сичкытѣ му чувства сж ѣще неразвиты. Мысли и чувствува младенецътъ не като порасналый. Младенческый възрастъ са продѣлжава додѣ го отбѣжтѣ отъ цица; отъ втората година до осмата са продѣлжава дѣтскый възрастъ. На осмата година настанува отрочество, което са продѣлжава до 16 години. Послѣ настанва юношество, до 24 година, когато престанва растеніето на челоуѣка и настанва зрѣлый възрастъ, до 55 години у мъжыетѣ. Въ туй време тѣлото на челоуѣка, като достигне пълното си развитіе, вече не са уголѣмява въ сила, но напротивъ наченва постепенно да ослабва. Въ старостта силытѣ на челоуѣка ослабватъ и тѣлото му